

Fólkapensjónin — hitt stóra takið

UM HETTA EVNIÐ SKRIVAR NORSKI MEDARBEIÐ-
ARI OKKARA, FRIDTJOF DINESEN, HESA FORVITN-
ISLIGU GREIN, HAR HANN EISINI NEMUR VÍÐ
SPJADINGINA Í NORSKU ARBEIÐARARÖRSLUNI

Fra den 1. januar 1967 vil alle nordmenn bli delaktig i en Folkepensjon som vil ta hensyn til hele folkets økonomiske grundlag og muligheter. Statstjenestemennene hvis pensjoner nå kan tjene som et eksempel for opplegget og den vil ikke bli beskåret på noen måte. Meningen er at alle trygdene våre slik de er i dag skal gå inn i Folkepensjonen. Fra for av har Norge i dag meget godt utbygget trygder, noe jeg har nevnt før her i avisa. Fullt opparbeidet skal pensjonen settes til 2/3 av arbeidsinntekten. De alderspensjonerte vil få et minimumsgrunnlag på kr. 5200 for enslige og fra 6000 og oppover for ektepar.

Finansieringen blir lagt på arbeidsgivene, jordbrukere og fiskere og andre næringsdrifter, handel o.s.v.

Det er innlysende at disse midlene må forvaltes til samfunnets beste. Derfor har arbeiderregjeringen foreslått at kapitalen skal brukes i virksomheter som står under statens kontroll og ledelse. Dette er naturligvis her uenigheten med de borgelige setter inn. De synes at privatkapitalen skal ta hånd om midlene. Dermed blir det mulig å unndra samfunnskontrollen. Så får vi bare håpe at regjeringen får det tillitsvotum den fortjener slik så det bare blir en ubrutt linje i stedet for en hel omkalfatring i denne viktige saka. Det er store folkeverdier som står på spill, altfor meget til at de borgelige skal skudse vekk alt det byggende arbeide som er utført gjennom en hel menneskealder.

Nå skal vi jo være så ærlige at alt det sosialpolitiske arbeide si-

den den annen verdenskrig er blitt møtt med forståelse og tilslutning av et enstemmig Storting. Man taler jo så ofte om fodnyelse i norsk politikk. Et parti som ikke ville fodnye seg og følge tidas utvikling måtte snart bukke under. Og dette med fornøyelse er et av de ankepunktene som vi har hødt så ofte om overfor arbeiderpartiet. Man sier at arbeiderregjeringen har hatt makta lenge nok og vi trenger å få et nytt perspektiv i norsk innen- og utenrikspolitikk.

Det er arbeidet hårdt for å få brakt en slit sak som Folkepensjonen i havn i hverfall fra utvalgets side. Betekninger og uttalelser fra alle viktige samfunnsorganer og organisasjoner blir tatt behørig hensyn til og det blir derfor ikke noe hastverksarbeide som forelegges stortinget.

Norg ei dag har vært i slik vekst og folket også greier å få en skikkelig pensjon etter et livs arbeide og slit fra den enkelte

side. Og hvem er denne vekst blitt til under? — Arbeiderpartiet. Slik jeg for har nevnt det avgir Arbeiderpartiet et regnskap til folket for ethvert valg om hvilke merkesaker er gjennomført og hva som står at når Stortinget i gjen trer sammen.

Vi skal også være klar over at splittelsen i rørsla vår er noe tragisk. Tenk om småpartiene i norsk arbeiderørsløse lot være å stille lister i landsdeler hvor de ikke har noen sjanser og heller gjorde som kommunistene i Bergen. De stemmer til hosten på det norske arbeiderpartis kandidater og sikrer i hvertfall tre representanter plass på Stortinget.

Det blir et spennende valg til hosten, men gjør alle sin samfunns plikt så kan vi håpe på en ubrutt linje med bl. a. en Folkepensjon i sikker havn.

Fridtjof Dinesen.

Ástarkvæði

Tá hendur vára finnst
og eingin okkum sær.
Á, vistu tey, vit ynnast,
og alt í okkum lær.

Tey sussa har og tvínna
um mat og Per og Pól.
Men eydnulín vit spinna
og byggja borg úr sól.

Og brosið títt og bráðið
og bivíð, í tær er,
er himmal mín og skái
og ávintýr og verð.

Nei, einki eigur sælu
sum stolna handakín
— táuttan orð og talu
grør hæsta kensla mín.

PÆTUR

Samfelagsins grundstuðul

Ein hevur mangan verið var-
ur við mikla skrivning um ví-
urskifti skúlans í andstöðublað
unum, um læraralønir, stud-
ingsveitanar, kostnað og gjald-
an av skúlskapinum og annað
skúla og lesnaði víðvíkjandi.

Henda skrivning sýnir oftast
greiddiga, hvussu kapitalisman
ynskir arbeidaranna hugsunnar
hátt at vera, ella hvønn veg hon
vil benda hann. Dagliga tos og
skrivning teirra, sum halda kapi-
talistisku samfelagsskipanina
vera ta røttu, tykir at ganga út
uppá, at arbeidaranna virki og
luttøka í tí almenna livinum
má vera avmarkað, at hann
ikki eigur at rokka út um tað
virkið, hann er borin til og livir
í, tí hugsunnar evni hansara
eru smá og meiningar hansara
ov umtøkadar og ógreiðar til at
eiga nakað virði uttan fyri tann
stätt, har hann virkar.

Tað eigur at vera þórhugs
andi, at tað ber til at fara frá
vaðbeininum ella verkstaðnum
til hásetið, ella inn um gáttina,
har lógir verða smíðaðar ella
hagani samfelagið verður stýrt.
Tann veruligi arbeidarinn er
best farin, tá hann gevur seg
undir tær lógir og fyriskipanir,
sum eru gjordar av monnum,
ið stóran part av livi teirra
hava útbúgv seg til hatta.

Arbeidarinn spíllir einans tíð
sína burtur við at hugsa um
slíkt, og tað er tað sama sum
breyð fyri arbeiddarinn.

Vit hava javnan og savnan í-
gjøgnum árinu seið, hvussu hetta
evangelíði er borið fram av ar-
beidaranna móttøðumonnum.
Til dømis minnst vit, hvussu
Dagblaðið og forsprákarar tess
undir heimardagaárunum
gjördu sær sera stóran ómak
fyri at fáa fólk at taka undir
við hesi hugsan, og fyri stuttum
hoydu vit Kjartan Mohr bera

fram eina sera ódámiga hugs-
an um nyttuna av at hava eitt
stórt líð av lesandi ungdomi
uppi í Hoydølum.

Tá somu menn nú idag vilja
kanna sær æruna fyri, at skúla-
skapurin er betri útygdur um
alt landið, og at skúlin í Hoy-
dølum endiliga fekt á stovn, er
tað við siðuna av, ja sera
ósmæðið. Teir hava lítlið annað
gjørt, enn dráð og drigið hetta
mál út, og hevði tað ikki eydn-
ast seinasta landsstýri at fingið
málinum um studentaskúla við
kostdeild endaliga loysn, hevði
óivað einki verið komið av
skafti enn.

So vítt gjørligt at halda ar-
beidanaruttan fyri atgongd til
lesnað hevur allar tíðir verið
kapitalistiskum hugsunnarhátt-
ur, og tað hevur eydnast alt ov
væl líka fram til okkara dagar.

Einans javnaðarmanna áhald-
andi arbeði og átroðkan fyri
betri skúlskapi og sama rætti
til lærdóms fyri øll hevur fingið
afturhaldið at linka við for-
ingini í hesi fyri arbeidarann so
týðningarmiklu sok.

Einki er so týðningarmikið
sum góðir skular, og einki eigur
at vera spart fyri at geva
skúlanum tær bestu arbeidsum-
støður, men enn er langt á mál,
ídag er rætturin til lærdóms so
langt evnini rokka, einans ein
rættur á pappírnum, í veru-
leikanum eru enn so nógvir
trupulleikar figgarligar og á
annan hátt, at hin minni menti
als ikki hevur nóg góðar at-
støður at útbúgva seg. Men
fleiri og fleiri skilja, at uttan
eitt stórt og stórt líð av skúla-
aðum fólki innan handans og
andans arbeidarar mennist og
trivist einki samfelag, eisini
kapitalistiskt hugsandi gerst
hetta greitt, og tey verða at
finna seg í, at arbeidarinn friger
seg til fullnar av kapitalism-
unnar bondum og tekur við í
stjórnannini av samfelagnum,
og tá verður stýrt eftir teim
hugsjónum, sosialisman ber í
sær.

Javnaðarmaður.

Føroya Keypmannsskúli

Hesir næmingar — 34 íalt —
hava í ár tikið handilsmæðhjálpara-
próg við føroyskum og donskum
máli:

Johild Andreasen, Funningur
Sigrun Fredriksberg, Strendur
Elisa Hammer, Haldórsvík
Marjun Jacobsen, Tórshavn
Ingibjörg Joensen, Gásadal
Jógvan Joensen, Tórshavn
Gunnvor Johannesen, Tórshavn
Sölbjörg H. Johannesen, Sandavág
Ruth Justinussen, Leirvík
Ása Kjærbaek, Tórshavn
Finn Mortensen, Tórshavn
Nancy Niclasen, Sorvág
Marianna Dam, Sandur
Peturbjörg Nolsøe, Tórshavn
Sunnfríða Olsen, Tórshavn
Kirstin Rasmussen, Klakksvík
Heney Róða, Gjógv
Alma í Túni, Toftr
Andreas Winther, Tórshavn
Katrín Winther, Tórshavn
Marni Orvarodd, Tórshavn
Billa Egholm, Lamba
Elisabeth Müller, Tórshavn
Katrín Guttesen, Tórshavn
Betty Hammer, Tórshavn
Eyðbjörg Hansen, Toftr
Sólrun Poulsen, Tórshavn
Leo Johannesen, Argir
Marjun Johannesen, Tórshavn
Anna Reinert, Tórshavn
Marita Christiansen, Sandavágur
Marita Sørensen, Tórshavn
Tóruv av Vollarum, Saltangará
Tórgerð Petersen, Klakksvík

Hesir næmingar — 9 íalt — hava
í ár tikið statsgóðtíknad prógvi í
bókhaldi:

Inga Henriksen, Tórshavn
Sulamith Højgaard, Skúvoy
Finnur Lómstein, Syðrugøta
Poul J. S. Michelsen, Tórshavn
Karl Nielsen, Vatnsøyrar
Peter Petersen, Sandvík
Karolina E. F. Petersen, Hvalvík
Meinhard M. J. Tausen, Hovi
Mona Thomsen, Sandavágur

Kappróðurin ...

(Framhald frá 1. síðu)
5. Miðvingur, Miðvagi
6. Ørvur, Tórshavn
7. Nevið Reyða, Klakksvík
8. Stangarbáturin, Klakksvík

DREINGIR

1. Broddur, Sunnba
2. Havfrúgvín, Vestmanna
3. Tjaldrið, NSÍ
4. Fípan Fagra, Klakksvík
5. Ternan, Toftr
6. Silið, Tórshavn
7. Erla Kongsdóttir, Fuglafirði
8. Skurin, Gøtu

10-MANNAFØR

1. Norðingur, norðan úr Sundi
2. Eystringur
3. Havnarbáturin
4. Klakksvíkingur
5. Sunnbingur
6. Vestmenningur
7. Fuglfríðingur

Nú blaktrar Venus

Sovjettiskur vísindamaður hevur rakt við ljós sum skýggir á nátt-
síðu Venusar, var sagt á vísindamannafundi á Krim

Kosyrov, professari frá Lenin-
grad, segði á fundinum, at hann
rakti við hetta ljós seinasta ár og
leitir framvegis eftir tilikum ljósi,
sum koma frá ókendum prosesum,
sum fara fram í teimum niðaru
luftgjøgnumum í teimum tjúkkum
skýggjunum, sum liggja kring um
Venus.

Á fundinum varð eisini sagt, at
teir kendu seg toluligar vísar í, at
atmosferuni um Venus var bæði
kultveita, ilt og vatn — t. v.s. ein
atmosfera, sum á ymiskan hátt er
lík jarðaratmosferuni.

Atmosfera á Mars, siga vísinda-
mennir, hevur kultveiltu og vatn.
Tað er framvegis eitt loyndarmál
um atmosfera á Venus hevur
kovievni ella formaldehyd, sum
Kosyrov, professari, heldur seg
hava varhugan av.

* Fundarmennir talaðu nógv
* um líkindini at kanna planet-
* urnar nærhendis jörðini gjøl-
* luga sum skjótast. Serliga um-
* raðandi er at fáa at vita,
* hvussu nógv kultveita er í at-
* mosferuni.